

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1180/2022
10.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић, Гордане Џакула, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лазар Вујошевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВП 1097 Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 5230/21 од 19.10.2021. године, на седници одржаној 10.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној као изузетно дозвољеној, против решења Вишег суда у Нишу Гж 5230/21 од 19.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 5230/21 од 19.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6931/21 од 11.05.2021. године, првим ставом изреке, одлучено је да се мења пресуда Основног суда у Нишу П 1656/20 од 11.01.2021. године у ставу другом изреке, тако што је обавезана тужена да плаћа тужиоцу месечни износ од 24.482,21 динара на име ренте од 01.04.2021. године убудуће, све док за то постоје законски услови, сваког 05. у месецу за претходни месец, с тим да доспеле а неисплаћене рате исплати одједном са законском затезном каматом по месечном доспећу. Другим ставом изреке обавезана је тужена да исплати тужиоцу износ од 6.000,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 5230/21 од 19.10.2021. године делимично је усвојена жалба тужиоца и решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке наведене првостепене пресуде преиначено тако што је обавезана тужена да исплати тужиоцу износ од 11.250,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од дана извршности решења до исплате, док је у осталом делу жалба тужиоца одбијена. Другим ставом изреке одбијен је захтев тужиоца за исплату трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене. Наиме, ревизијом се побија одлука која не чине главни захтев, јер је њоме одлучено о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно, на основу адвокатске тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не представља његово главно потраживање, то ревизија није дозвољена, па је Врховни касациони суд, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**